

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/156/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010619
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3816010619.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 03. 04. 2017 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Ladislava Katanu a Valérie Oršulovej v trestnej veci proti obžalovanému I. O.

rozhodol:

Obžalovaný I. O., nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom S. K., t. č. vo väzbe v B. F.,

uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2T 156/2016, zo dňa 21.12.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3To 13/2017 zo dňa 15.2.2017 z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 28. 07. 2016 v presne nezistenom čase od 16:00 h do 19:25 h v Prievidzi viackrát telefonoval z telefónneho čísla XXXX XXX XXX k svojej družke M. H. na telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktorej do telefónu vulgárne nadával, pýtal od nej hotovosť 500 euro, pričom sa jej vyhrážal, že, ak mu nedá peniaze do jednej hodiny, tak jej zláme ruky a nohy, uvedené vyhrážky v súvislosti s požiadavkou peňazí opakovane viackrát,

-dňa 30. 07. 2016 asi o 06:00 h v Prievidzi, pod vplyvom alkoholu búchal na vchodové dvere bytu na Z. ulici X/X, v, ktorom býva jeho družka M. H., pričom jej spoza dverí vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím, ak mu neotvorí dvere,

s a o d s u d z u j e:

Podľa § 189 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3To 13/2017 zo dňa 15. 02. 2017 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) e), ods. 2 Trestného poriadku zrušený rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 2T 156/2016 zo dňa 21. 12. 2016 a to vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec bola vrátená súdu 1. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zrušeným rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovanému bol zrušeným rozsudkom uložený podľa § 189 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m), § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody 30 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm.

b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V odôvodnení svojho uznesenia odvolací súd, okrem iného, uviedol že sa stotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa dostatočne nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre uloženie trestu obžalovanému. Podľa odvolacieho súdu okresný súd sa v odôvodnení svojho rozsudku riadne nevysporiadal so skutočnosťou, že obžalovaný už bol v minulosti viackrát súdne trestaný aj za úmyselnú trestnú činnosť násilného charakteru, vykonal uložený trest odňatia slobody, no napriek tomu sa znovu dopustil úmyselnej trestnej činnosti násilného charakteru. Okresný súd neuviedol konkrétne, jasné, zrozumiteľné a logické dôvody, ktoré by aj z hľadiska vyššie uvedených záverov odôvodňovali správnosť záveru, že trestný čin, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný v tomto konaní, by bol skutočne len mimoriadnym excesom, že u obžalovaného už bol predchádzajúcim vykonaním trestu odňatia slobody úplne naplnený výchovný účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona a že napriek recidíve obžalovaného nie je potrebné za účelom ochrany spoločnosti pred obžalovaným v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona primárne uprednostniť represívnu stránku trestu, založenú na vytvorení objektívnych prekážok, aby sa obžalovanej nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti. V súvislosti s aplikáciou ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu okresným súdom odvolací súd uviedol že použitie tohto ustanovenia nie je možné odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Pri aplikácii § 39 Trestného zákona je potrebné uviesť bežne sa nevyskytujúcu (výnimočnú) okolnosť prípadu, prípadne viacero takých okolností, alebo také (mimoriadne) pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu. Je nesprávne, ak sa súd v odôvodnení rozsudku obmedzil len na paušálnej konštatovanie, že u obžalovaného vzhľadom na jeho vek, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, priznaním viny na hlavnom pojednávaní, alebo vzhľadom na okolnosť, že ide o osobu, na ktorú sa hľadí akoby nebola súdne trestaná, existujú okolnosti umožňujúce mimoriadne zníženie trestu. Za pomery páchatel'a (v podstate za pomery hodné osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citeľný dopad. Za takéto pomery treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a. Podľa názoru odvolacieho súdu sa okresný súd pri použití § 39 ods. 1 Trestného zákona obmedzil len na konštatovanie, že obžalovanému uložil trest s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, ktorá je 4 roky, pretože, ak by ukladal a musel by ukladať trest za použitia ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, zvýšila by sa základná trestná sadzba na 6 rokov až 10 rokov odňatia slobody, pričom podľa názoru okresného súdu ukladanie trestu v rámci takto zvýšenej trestnej sadzby je vzhľadom na okolnosti prípadu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje uloženie kratšieho trestu. Okresný súd v predmetnej trestnej veci ničím nekonkretizoval mimoriadne okolnosti prípadu, prípadne mimoriadne pomery páchatel'a - obžalovaného. V závere svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že po vrátení veci bude úlohou okresného súdu pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému sa dôsledne zaoberať okolnosťami vyplývajúcimi s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona a následne opätovne rozhodnúť, tak, aby závery okresného súdu boli jasné, zrozumiteľné, preskúmateľné a aby odôvodnenie rozsudku bolo v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Prvostupňový súd, v zmysle § 327 ods. 1 Trestného poriadku, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý tento vyslovil v zrušujúcom uznesení, na hlavnom pojednávaní podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil uznesenie Krajského súdu Trenčín č. 3To 13/2017 zo dňa 15. 02. 2017 na čísle listu 207 - 209.

Vzhľadom na to, že odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 2T 156/2016 zo dňa 21. 12. 2016 len vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, súd na hlavnom pojednávaní nerozhodoval už o vine obžalovaného, rozhodoval len o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovaný, ako vyplýva z registra trestov, bol doteraz deväťkrát súdne trestaný, v posledných desiatich rokoch bol štyrikrát odsúdený za rôznu trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 1T 22/2014 zo dňa 03. 03. 2014, právoplatným dňa 12. 03. 2014 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest 16 mesiacov. Uvedeného skutku sa taktiež dopustil voči tej istej poškodenej ako

v tejto trestnej veci. Okrem tohto trestu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 4 roky a ústavné protialkoholické liečenie. Podľa výpisu z evidencie priestupkov bol štyrikrát postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, v dvoch prípadoch sa ich dopustil voči poškodenej ako v tejto trestnej veci. Ďalšie 2 priestupky spáchal voči bývalej priateľke. Správy o povesti neuvádzajú bližšie skutočnosti o obžalovanom.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil najmä ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. V prípade tohto obžalovaného taktiež prihliadal na tú skutočnosť, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoríť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradil iných páchatel'ov od páchania trestnej činnosti. Súd prihliadol pri určovaní druhu a výmery trestu na tú skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti viackrát súdne trestaný aj úmyselnú trestnú činnosť násilného charakteru, vykonal uložený trest odňatia slobody a napriek tomu sa opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti násilného charakteru. Spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného zvyšuje ten fakt, že trestnej činnosti sa opätovne dopustil voči svojej družka, voči ktorej sa už v minulosti dopustil obdobnej trestnej činnosti násilného charakteru za ktorú bol odsúdený vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 22/2014 a bol mu uložený nepodmienečný trest. Je zrejmé, že tento trest a ani predchádzajúce odsúdenia obžalovaného nespĺnili prevýchočný účel trestu a preto je potrebné zabezpečiť ochranu spoločnosti a poškodených za použitia represívnych opatrení - uložením trestu odňatia slobody obžalovanému. Súd po zvážení všetky okolnosti prípadu, berúc do úvahy právny názor odvolacieho súdu, uložil obžalovanému za použitia ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona (vzhľadom na existenciu jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona) trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 6 rokov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti ktorá je predmetom tohto rozsudku, bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest, podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a je potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatel'mi obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.